„DACIADA" – UN SIMBOL SPORTIV DE TĂRIE MORALĂ ŞI PATRIOTISM

De vorbă cu prof. univ. IOAN ŞICLOVAN, rectorul I.E.F.S., vicepreşedinte al C.N.E.F.S.

ÎNTREBARE : Care este, după opinia dv., principala caracteristică a „Daciadei" ?

RĂSPUNS : *In competiţia sportivă naţională „Daciada" esenţialul îl constituie — după părerea mea — faptul că ea depăşeşte semnificaţia strictă a competiţiei în sine, bazîndu-se pe concepţia partidului despre sport : 1. se leagă de un moment istoric fundamental al formării şi dezvoltării poporului român ; 2. concepută pe plan naţional, subordonează şi călăuzeşte întreaga noastră mişcare sportivă, atît cea de masă, cît şi cea de performanţă, dindu-i un simbol de vitejie, de tărie morală, de patriotism — caracteristici definitorii ale sportului din România. Deci, reprezintă o coloană vertebrală, de idei şi practici superioare, nu numai competiţie sportivă, ci şi cercetare ştiinţifică, şi demonstraţii cultural-sportive, înfăptuind totodată armonios ideea — constant subliniată de toate documentele de partid şi de stat — a raportului necesar dintre sportul de masă şi cel de performanţă, dintre educaţie, cultură şi sport.*

ÎNTREBARE : Ce elemente ar defini superioritatea „Daciadei" faţă de toate formele existente pînă acum ?

RĂSPUNS : *Văd în „Daciadă", de asemenea, un concept şi o acţiune care vor apropia şi mai mult actul motric de actul de cultură, dacă aş putea spune, de spiritul „Cîntării României". Va creşte, sînt sigur, ponderea demonstraţiilor cultural-sportive de masă, prin care mişcarea fizică va fi mijlocitoare de mesaje, reprezentînd locul educaţiei fizice, al sportului, în acţiunea educaţională de exprimare a muncii, a bucuriei, a servirii — prin sport — a ideilor ce călăuzesc — pe plan social, cultural, politic — societatea noastră socialistă. Sînt convins că vom avea probe, elocvente în acest sens, anul viitor, atît în etapele premergătoare, la nivelul judeţelor, cît şi în actul final, al etapei republicane, cînd vor fi înfăţişate demonstraţiile cultural-sportive de masă fără precedent în istoria mişcării sportive româneşti.*

ÎNTREBARE : Dacă „Daciada" presupune multilateralitate, în ce ar consta aceasta ?

RĂSPUNS : *„Daciada" nu presupune, ci implică multilateralitatea. Această multilateralitate se asigură prin diversitatea de forme în care sînt antrenaţi şi angrenaţi tinerii şi oamenii muncii, atît pe plan sportiv propriu-zis, cît şi pe cel cultural-sportiv. Or, aceasta va reprezenta nu numai multilateralitatea fizică, ci şi cea a personalităţii, prin valenţe biomotrice şi spirituale.*

ÎNTREBARE : Cum va fi reflectat spiritul „Daciadei" la I.E.F.S. ?

RĂSPUNS : *Începînd cu anul 1977—1978, „Daciada", adaptată specificului I.E.F.S., se va reflecta astfel : 1. obligaţiile profesionale sportive ale studenţilor vor fi realizate în cadrul lecţiilor practice din institut şi, odată cu aceasta, se vor trece normele „Daciadei" adaptate specificului nostru ; 2. sub semnul „Daciadei" va fi desfăşurată şi activitatea cercurilor ştiinţifice ale catedrelor, în tematicile ştiinţifice ale acestora căutîndu-se noi forme, mai eficiente, de amplificare a valorii practice a „Daciadei". Vedem deci că — lucru realizabil în orice organizaţie sportivă — pe fondul general al prevederilor „Daciadei" vor apărea şi particularizări în raport cu specificul unităţilor respective, specific legat de muncă, deci de producţie, de tradiţiile existente în unitate, de interesele şi opţiunile manifestate de colectivitatea respectivă. Deci, nu o I.E.F.S.-iadă, ci o „Daciadă" a instituţiei, adaptată. De asemenea, în practica pedagogică a studenţilor vom sprijini şcolile să-şi organizeze, cu o cît mai mare eficacitate, etapele de „Daciadă".*

Horia CRISTEA

Să cunoaştem regulamentul „DACIADEI"

SIMBIOZA MUNCĂ – SPORT CONTRIBUIE LA FORMAREA PERSONALITĂŢII

Amplă manifestare destinată să asigure dezvoltarea intensă, multilaterală a educaţiei fizice şi sportului de masă, să contribuie la ridicarea nivelului general al activităţii sportive de performanţă, competiţia naţională „Daciada" are în acelaşi timp menirea de a determina creşterea aportului social al educaţiei fizice şi sportului în dezvoltarea multilaterală a personalităţii umane, în aşa fel încît în formarea omului nou, constructor al socialismului şi comunismului, să se realizeze organic simbioza: educaţie cultural-politică cu educaţia fizică. Acest lucru constituie un element definitoriu pentru formarea şi creşterea unui tineret sănătos pe planul concepţiei politice şi culturale, totodată sub raport fizic, un tineret înarmat cu temeinice cunoştinţe, capabil să se integreze cu toată hotărîrea cerinţelor şi exigenţelor societăţii noastre socialiste.

În spiritul acestei concepţii înaintate, „Daciada" poate şi trebuie să reprezinte **un mijloc direct şi eficace de îmbinare a muncii propriu-zise cu exerciţiul fizic, cu activităţile de mişcare.**

Un astfel de deziderat poate fi îndeplinit, aşa cum de altfel ne-o demonstrează şi viaţa, determinînd o participare efectivă, a tineretului îndeosebi, la activitatea productivă în toate sectoarele vieţii economico-sociale, paralel cu înregistrarea unor reuşite, a unor performanţe, pe terenurile sau în sălile de sport. Este ceea ce se întîmplă în mod curent în tot mai multe colective, unele evidenţiate recent şi în coloanele ziarului nostru (Tricoul roşu şi Rapid — Întreprinderea de vagoane, ambele din Arad, Unirea — Cluj-Napoca, Întreprinderea de tricotaje şi perdele — Paşcani, Ţesătura — Iaşi, Aurora şi Vulcan din Bucureşti, Întreprinderea de confecţii — Oradea şi secţia aceleiaşi întreprinderi din Marghita, judeţul Bihor etc.). **Sînt unităţi de producţie în care grija faţă de permanenta integrare a angajaţilor în muncă, în activităţi patriotice şi obşteşti, implicit în cele din sfera sportului, preocupă conducerile acestora, organizaţiile de partid, pe toţi cei cu responsabilităţi în acest domeniu.** Succesul ideii de integrare în muncă şi în sport cîştigă vertiginos teren, cu atît mai mult cu cît ea este implantată încă de pe băncile şcolii. S-a creat astfel, în rîndul tineretului studios o puternică opinie de masă în sprijinul dragostei faţă de muncă, faţă de profesiunea pentru care se formează, al stimei faţă de profesorii şi maiştrii care le asigură instruirea, al preţuirii colectivului din care fac parte.

„Daciada", prin definiţie, trebuie să reprezinte unul din elementele care sudează sufletele pe tinerii sportivi de unităţile în care muncesc, de oraşele şi aşezările în care trăiesc, de asociaţiile sau cluburile pe care le reprezintă, în care activează. Evident, participarea acestora la competiţii rămîne condiţionată de obţinerea unor rezultate cît mai bune în îndeplinirea obligaţiilor profesionale, la învăţătură, în pregătirea sportivă, de o comportare exemplară în familie, în societate.

Stă în puterea noastră, a tuturor, să facem ca şi prin intermediul „Daciadei" **relaţia** muncă-sport să se situeze în cazul fiecărui angajat, iubitor al exerciţiului fizic, a tuturor tinerilor, la parametrii cei mai înalţi, ajutînd astfel nemijlocit la formarea şi la dezvoltarea personalităţii lor.

ORIENTAREA SPORTIVĂ PE FĂGAŞUL ...ORIENTĂRII POZITIVE

La faza pe asociaţii, numărul participanţilor a fost de ordinul zecilor de mii. *Cînd s-a ajuns la etapele pe oraşe şi municipii,* trierea valorică diminuase cifra pînă la *2 500. Aceştia au atacat fazele judeţene, iar cîştigătorii lor,* în număr de 160, *cîte două fete şi doi băieţi de fiecare judeţ, stăteau acum pe platoul Corneştilor de lîngă Tg. Mureş, care-şi împinge verdele gras pînă la scările blocurilor oraşului. După zece zile de tabără, în care pregătirea s-a făcut în comun, asistată de lectori convocaţi de federaţia de specialitate şi de membrii lotului naţional, „Daciada" îşi trimitea în întrecere, în zilele lui august şi aceste eşaloane de orientarişti-sportivi, în cadrul finalei Cupei U.T.C.*

Flăcăii şi fetele, în uniformele lor azurii de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, au şi rupt rîndurile, prinzîndu-şi pe spate numere de concurs. Plecarea se va da din minut în minut, individual, potrivit caracterului acestei competiţii. Numărul unu, la start !, strigă cineva din juriu. Cum te numeşti ? Calestru Ştefan, *judeţul Vaslui, răspunde tînărul şi o ia la fugă. Cine urmează ?* Amaczi Rodica, *Satu Mare, se aude, şi fata o zbugheşte fluturîndu-şi pletele. De fapt, băieţii au traseul lor de 7 km şi jumătate, fetele, altul, distinct, de vreo 5 km. Doar locurile de start şi de sosire sînt aceleaşi. Ne biruie curiozitatea şi ne afundăm şi noi în pădurea de foioase în care se pierd concurenţii. Spectacolul este ieşit din comun. Tinerii concurenţi aleargă virtos prin hăţişuri, cu nervii strînşi, cu privirea atentă. Au pe faţă un aer de candoare amestecată cu trudă. Peisajul majestuos pare că le impune : să parcurgă cît mai rapid traseul, fără să piardă vreun post de control. Şi deodată, fuga solitară, ţeapănă, încrezătoare, se domoleşte. Concurentul are în faţă un pătrăţel de poteci care desenează un labirint. Pe care să apuce ? El se ghemuieşte pe harta cu care a fost dotat la plecare, o apleacă sub toate unghiurile ca să prindă o undă de lumină, suprapune peste hartă busola, roteşte tot planul, după o învăţătură pe care a deprins-o bine. Şi deodată, tresare şi ţîşneşte ca un glonţ pe direcţia pe care crede că a găsit-o. În sfîrşit, punctul de control. Scoarţa unui copac este înconjurată de un manşon alb pe care este desenată o literă simbolică. Deasupra, din coajă a crescut parcă peste noapte un lănţişor ca de ceas, la capătul căreia se balansează o ştampilă. Concurentul aplică ştampila şi cu litera simbol imprimată pe talonul de participant, aleargă mai departe, navigînd în necunoscut în căutarea postului următor. Ascunşi în tufişuri, arbitrii de post înregistrează ordinea concurenţilor. Fiind în preajma postului „B", arbitrul invizibil a chicotit din ascunzătoarea lui : 107 şi 116 încă n-au trecut. Era clar, „107" şi „116", două fete, rataseră la o răscruce singura alegere valabilă şi alergau acum în derivă, prin pădure, pierzînd timp preţios.*

La linia de sosire, evident, înaintea concurenţilor. Arbitrul principal, profesoara de desen Agnes Ferenczi din Braşov, prima campioană a ţării, femeia care şi-a învins o paralizie de care fusese pîndită în copilărie, aruncîndu-se în „natură" ca într-un bazin cu apă termală, prin turism adică, transformat apoi în orientare sportivă, cere prin gesturi linişte deplină. Arbitrul ultimului post anunţa prin staţia de emisie-recepţie, trecerea primului concurent...

Prima manşă a fost cîştigată de Eugen Marin *din Dolj şi de* Brunhilde Auner, *din Sibiu, care au devenit cîştigătorii celei de a patra ediţii a Cupei U.T.C. la orientare sportivă. Cea mai omogenă formaţie s-a dovedit a fi a judeţului Satu Mare* (Rodica Amaczi, Dochiţa Mihalca, Rudolf Bici, Dănuţ Raţiu). *C.C. al U.T.C., Consiliul judeţean U.T.C., C.N.E.F.S. au oferit premii şi distincţii. În anonimat, tot aşa cum montaseră, la răsăritul soarelui, posturile secrete, în inima pădurii, sportivii orientarişti de la „Farmacia" şi „Electromureş" din Tg. Mures, le demontau acum. Un început care se cere confirmat pe viitor.*

Ion CUPEN

„PE DUNĂRE-N JOS..."

(Urmare din pag. 1)

toţi au susţinut teste de pregătire fizică, din care — bineînţeles — n-a lipsit înotul. Şi, iată, am trecut de jumătatea distanţei fără să fi înregistrat vreun abandon. Sîntem convinşi că pînă la sfîrşit totul va decurge perfect".

Cine sînt participanţii ? Din statistica pe care ne-o pune la dispoziţie comandantul cursei, aflăm că în cele 40 de bărci au luat loc **80 de muncitori şi tineri de la sate, 48 de elevi, 10 studenţi, 15 profesori, 7 ingineri şi tehnicieni.**

Expediţia are un caracter polivalent, în care elementul sportiv (foarte important, desigur) se împleteşte armonios cu cel educativ, de lărgire a orizontului cultural, de cunoaştere a patriei, mai ales a acelor locuri care trezesc rezonanţe adînci în conştiinţa poporului român. În localităţile de popas, participanţii au vizitat mari obiective industriale, economice şi cultural-artistice, locuri istorice. La Calafat şi Corabia au avut loc emoţionante evocări ale luptelor eroice purtate acum 100 de ani de ostaşii români pentru cucerirea independenţei. Tinerii au fost oaspeţii muncitorilor de la Tăbăcăria minerală din Calafat şi de la Combinatul de îngrăşăminte de la Turnu Măgurele, ai harnicelor ţesătoare de la întreprinderea textilă „Dunăreana" din Giurgiu, ai locuitorilor comunei Bechet, care au venit cu toţii, de la mic la mare, în jurul unui neuitat foc de tabără, la care s-a cîntat, s-a dansat, s-au spus versuri...

Ar trebui o carte groasă (poate că o va scrie cineva...) pentru a-i prezenta pe toţi cei 160, care au pornit „pe Dunăre-n jos". Noi i-am cunoscut doar pe cîţiva. Pe lăcătuşul **Ludovic Naghi,** din Maramureş, fost ciclist de performanţă (locul 2 la campionatul naţional de ciclocros, în 1972), pe buzoianul **Constantin Stăncureanu,** student la conservatorul „Ciprian Porumbescu", care a schimbat, pentru 12 zile, vioara delicată cu o ramă noduroasă şi grea, pe cei 4 profesori de educaţie fizică din Botoşani, entuziasmaţi de frumuseţea şi de pitorescul cursei, echipajul timişorean alcătuit din 4 elevi ai Liceului industrial nr. 3, care s-au antrenat intens pentru expediţie dar recunosc, totuşi, că **„Dunărea nu-i... Bega!"**

Am adresat interlocutorilor noştri o întrebare : **„Ce v-a îndemnat să veniţi în această cursă ?"** Şi am primit răspunsuri foarte interesante :

— Plăcerea de a călători, de a cunoaşte oameni şi locuri noi (Adrian Cîmpean, elev la Liceul de chimie din Cluj-Napoca).

— Dorinţa de a ne verifica forţele, rezistenţa, într-o încercare deloc uşoară (Ştefan Borcilă, profesor de educaţie fizică la liceul „Mihail Eminescu" din Botoşani).

— Bucuria de a mă reîntîlni cu Dunărea. Am participat şi anul trecut, sper să revin şi anul viitor... (Alexandru Humăilă, elev la Liceul industrial nr. 3 din Timişoara).

Foarte mulţi dintre cei cu care am stat de vorbă şi-au exprimat dorinţa de a repeta „frumoasa aventură". Deşi excursia, cu tot caracterul ei de agrement, nu este o promenadă. Ne-am dat seama de aceasta la despărţire, în fiecare strîngere de mînă...

Cîteva cuvinte despre „echipa" care asigură buna desfăşurare tehnică a cursei. **Ea** este alcătuită din **Traian Picu,** maestru al sportului, fost rugbyst în „formaţia de aur" a Griviţei Roşii (coechipier cu Pîrcălăbescu, Moraru, Cocor, Stănescu, Rusu), un adevărat „lup de... Dunăre", iscusit conducător de şalupă, lectorul universitar **Mircea Solomon,** de la I.E.F.S., sosit la Calafat direct de la Universiadă, profesorul **Daniel Bărăscu,** de la Şcoala generală nr. 37 din Bucureşti, şi inginerul **Dumitru Marinescu,** de la Ministerul chimiei, care şi-au aranjat în aşa fel concediile de odihnă încît ele să coincidă cu desfăşurarea expediţiei. În numele întregului colectiv, **Traian Picu** ne-a încredinţat o mărturisire: **„Ar fi foarte greu de exprimat în cuvinte bucuria, plăcerea, satisfacţia pe care le încerci participînd la o asemenea acţiune, văzînd în jurul tău atîta entuziasm şi atîta tinereţe".**

Entuziasmul, tinereţea, dorinţa de autodepăşire — acestea sînt, de fapt, elementele care alcătuiesc mesajul unei acţiuni cu reverberaţii adînci în inimile celor care s-au încumetat s-o ducă la bun sfîrşit.

Cursa se încheie joi, la Cernavodă, după care participanţii vor petrece cîteva zile de binemeritată odihnă în tabăra de tineret de la Costineşti.

COMPETIŢII SPORTIVE DE MASĂ

În toată ţara continuă, în aceeaşi atmosferă de mare însufleţire, concursurile şi competiţiile organizate sub însemnele „Daciadei". Iată, pe scurt, cîteva din corespondenţele primite la redacţie :

SIBIU : „CUPA U.T.C." ÎN MEDIUL SĂTESC

Pe stadionul Voinţa din localitate au avut loc întrecerile din cadrul etapei de zonă a „Cupei U.T.C." la fotbal şi handbal cu participarea tinerilor din mediul sătesc. La întreceri s-au înscris reprezentanţi ai judeţelor Alba, Mureş, Harghita, Sibiu, Satu Mare şi Vîlcea. Pentru etapa finală a competiţiei s-au calificat (la ambele discipline) sportivii din judeţul Alba. (Ilie IONESCU — coresp.).

BACĂU : „CUPA SINDICATELOR" LA FOTBAL

Peste 100 de echipe au luat parte la „Cupa sindicatelor băcăuane", competiţie încheiată recent, odată cu finala disputată între Victoria I.R.A. Bacău şi C.S.M. Borzeşti. Prima formaţie a intrat în posesia trofeului, după un succes net : 5—1 (1—1).

VASLUI : PESTE 9000 DE SPORTIVI ÎN ÎNTRECERE

Oraşul a fost — în cursul lunii august — gazdă a numeroase competiţii sportive de masă cu participarea a peste 9 000 de tineri şi tinere. Printre cele mai reuşite, „Crosul tînărului muncitor", „Cupa Vaslui" la popice, precum şi „Cupa textilistelor" şi „Cupa Independenţei" la handbal. Cu acest prilej s-au făcut remarcaţi reprezentanţii asociaţiilor sportive Confecţia Vaslui, C.S.M. Borzeşti, Metalul Vaslui, Rulmentul şi I.C.F. Bîrlad. (Mihai FLOREA — coresp.).

PITEŞTI : CROS ÎN PĂDUREA TRIVALE

Etapa judeţeană a „Crosului tînărului muncitor" disputată în pădurea Trivale din Piteşti, a reunit la start peste 100 de iubitori ai atletismului. S-au calificat — printre alţii — pentru finala competiţiei : Ioana Vlăsceanu, Florica Pătrău şi Gheorghe Stănoiu (Dacia Piteşti), Zoltan Deak (Montorul Piteşti).